

החג	שבת	יום טוב	החג
20:23	19:43	18:27	ירושלים
20:21	19:46	18:46	תל אביב
20:23	19:46	18:40	חיפה
20:19	19:45	18:46	באר שבע

נחלי נצח

יו"ל ע"י מוסדות כנסת / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

המצה מסמלת את התכלית אליה אנו שואפים להגיע • על ידי הניקיונות זוכים למוחין ועצות ונפלאות • על כל אדם עוברים מרירות וקשיים שונים • לפני כל אפיקומן יש מרור! • יש לנו תרי"ג עצות ונפלאות

לפני הגאולה הפרטית עובר על כל אחד ואחד מרירות גדולה שהיא גלות מצרים הפרטית שעוברת על כל אחד ואחד.

היצר הרע הוא החמץ המבלבל את האדם בכל יום ופורש עליו את מצודתו, כמו שכתוב "רשת הכינו לפעמי", וכמו שכתוב "באורח זו אהלך טמנו פח לי". היצר הרע מבלבל את האדם כל הזמן בעצות רעות, עצות הנחש המרחיקות אותו מה' יתברך, ולכן צריך לסבול מרירות גדולה לפני שבאים לשלום האמיתי הפנימי שהוא השלום בעצמו, כמו שכתוב "הנה לשלום מר לי מר".

כלל הוא בעבודת ה', לעולם לפני השלום חייב לבוא על האדם מרירות קשה, וזה העניין של הניקיון של החמץ בערב פסח, מה שעובר על האדם מרירות קודם ההגעה למוחין של מצה. ולכן, לפני אכילת האפיקומן, שהוא בחינת מן ועצות אמיתיות דקדושה, אוכלים מרור, כי לפני העצות האמיתיות עובר על האדם הרבה 'מרור'.

אבל ה' יתברך חומל עלינו בכל דור ודור ובכל יום ויום, ושולח לנו עצות ודרכים נפלאות כיצד להתקרב אליו, וכל זה על ידי הצדקים האמיתיים, שהם בבחינת משה שהוציא את עם ישראל ממצרים ונתן להם 'תרי"ג מצוות שהזוהר הקדוש קורא להם תרי"ג עטין דאורייתא' - שש מאות ושלוש עשרה עצות אמיתיות ונכונות המתאימות לכל יהודי ויהודי, שעל ידם יוצאים מהחושך והגלות.

והקושיות והספיקות שבאים על האדם הם עיקר המרירות שיש לנו טרם קבלת העצה האמיתית והנכונה, ולכן 'מר', מלשון 'מרור', בגימטריא עמלק, וכן בגימטריא ספק, כי המרירות באה מן הספיקות ומתוך חוסר עצה, ולכן אמרו חז"ל שאין שמחה כהתרת הספקות.

באכילת המצה ושתיית היין בפסח זוכים לקבל מוחין זכים ובהירים שבהם מתנוצצות העצות הנכונות והאמיתיות, רק שאנחנו עדיין בגלות, ולכן עלינו לאכול מרור, אבל אעפ"כ האור הגדול של פסח ממשיך לנו את אור האמת, אור העצות הנכונות שהם הניצחון על החמץ שבלב ובמח.

יהי רצון שבזכות חג הפסח הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה, נזכה כל השנה למוחין קדושים וטהורים ולעצות אמיתיות, אמן ואמן.

שבת שלום!

וחג שמח!

ובא בכתיב הארז"ל שעי"י אכילת המצה ושתיית היין בליל הסדר זוכים למוחין ונפלאים. רבי נתן מסביר שהמוחין האלו הם עצות נפלאות להם זוכים בחג הפסח, כי אחרי שמשקיעים ועובדים ומנקים את כל החמץ הגשמי והרוחני, אנחנו יכולים לקבל מוחין ונפלאים של עצות אמיתיות וקדושות.

אל תחמיצו

החמץ נקרא חמץ מלשון 'החמצה', ההחמצה היא מה שמחמיצים את התכלית ומאבדים את המטרה. המצה לעומת זאת נקראת מצה מלשון מיצוי, בבחינת מה שמצמים את התכלית ומשיגים אותה. הניקיונות לחג הפסח מטרתם להביא אותנו לידי התכלית, בעת הניקיונות יש מרירות וקשיים והקשיים האלו הם אלו שמקריבים אותנו למטרה, הם גורמים לנו להתנקות מהחמץ, ואז זוכים לבוא למדרגת מצה וזוכים להגיע למיצוי ולתכלית.

החמץ מרמז על תוקף הגלות שהיא גלות הלב והשכל. גלות הלב והשכל גורמת לנו שלא לראות את האמת ותחת זאת להגביר את השקר, השקר נאחז בחמץ כי עמלק מחמיץ את המוחין של האדם וגורם לו להיאחז בשקר.

עוצו עיזה

לכל אדם ואדם בכל זמן וזמן, יש את המדרגה בעבודת ה' בה הוא עומד ואוחז כעת, והעבודה שלו היא להתעלות מאותה מדרגה ולהתקדם הלאה. אך כאן מופיע לו החמץ, החמץ מחמיץ את הרצונות והתשוקות להתקדם, הוא עוצר ומונע מההתקדמות של האדם, ואלו הם המניעות השונות שמונעים מכל אחד ואחד להתקדם.

לכל אדם יש את החמץ הפרטי והאישי שלו, הן אם זה ממון, גאווה, קנאה, כבוד ושאר תאוות. לכל אחד יש ניסיונות אחרים, ועיקר העבודה היא למצוא את העצות הנכונות איך וכיצד להתמודד עם כל אותם ניסיונות.

דוד המלך ע"ה אמר "עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם", דהיינו שאפילו דוד המלך חיפש את העצות והיה לו קשה למצוא אותם. ואכן זהו דבר ידוע עד למאד שיעד שזוכים לעצה אמיתית ונכונה שיכולה לשנות לנו את החיים, עוברים בינתיים הרבה מרירות, בבחינת "וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים", כי

גם כך מגיע גזר מהילדים!

כולנו מקווים לראות גזר מהילדים וידעיים שהשתרלות הטובה ביותר היא תפילה

בחוברת תפילות לחינוך ילדים תמצאו עשרות תפילות קצרות בכל המשאים החשובים בכדי לזכות לילדים טובים. התפילות נכתבו מתמצית ליבו הרחב והרחום של הרב שמואל שטרן שליט"א

ניתן להשיג בטלפון 02-6289761

ליל הסדר מרומם ומשפחתי

את השלמות של מצוות סיפור יציאת מצרים, שהלא המצווה היא שהדברים יכנסו ללב וקשה מאד להכניס ולהחדיר את יסודות האמונה בזמן כעס וכדו'.

ז. מתנת אפיקומן - בכדי שהילדים ישתפו פעולה ויהיו ערניים יש לפעמים צורך לתת מתנה, לכן יש מקומות שנותנים מתנת אפיקומן, עדיף לקנות את המתנה לפני חג ולתת אותה לילד לאחר שהוא יושב זמן מה ושואל משהשתתף יפה, זה ידרבן אותו להמשיך להיות ער במהלך כל החלה.

ח. לגנוב את האפיקומן - יש עניין להתחרות עם הילדים, לנסות להחביא שהילדים ינסו לחטוף ולגנוב את האפיקומן, וכך כתב בספר מכתב סופר: וכן היה נוהג אאמו"ר זצ"ל (הגה"ק רבי שמעון סופר אבד"ק זקראקא זי"ע) להתחרות את ילדיו בניו ונכדיו שהיו סמוכים על שולחן בשעת הסדר, אם יעלה בידם לגנוב האפיקומן מתחת מראשותיו. וע"ש בטעמו מה שהסמך הדברים על מה שנאמר בפסח במצרים שלכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו, וכיון שאין כלבים יש גנבים, וזכר לזה גונבים את האפיקומן. ונאמרו בנינו נשגב זה עוד טעמים רבים ואכמ"ל.

גניבת האפיקומן למעשה היא אחד מהגורמים שהילדים לא ישנו כי הם מצפים ומחכים לזה כל השנה. צריך לגרום לכן שיהיה לילדים שעשוע מהחטיפה והגניבה. כמובן שלא חייבים לתת להם מתנה בכדי שיחזירו, אלא צריכים לחנך אותם שכשאבא מבקש נותנים לו, ולכן חשוב לשים לב שלא להתנות עם הילד כלום בסגנון של - אם אתה מחזיר אתה מקבל מתנה וכד', אלא המתנה תבוא עבור ההתנהגות היפה ואת האפיקומן הוא יחזיר כי אבא ביקש להחזיר.

חג שמח!

עמדנו לפני חג הפסח וליל הסדר, נביא כמה נקודות שיעזרו לכל אחד לייעל ולשפר את התנהלות ליל הסדר בביתו.

א. ליל הפסח וסדר ההגדה מיועדים לילדים. וכן
אנו רואים מלשון הרמב"ם וז"ל: מצוה להודיע לבנים
ואפילו לא שאלו שנאמר והגדת לבנך, לפי דעתו של
בן אביו מלמדו, כיצד אם היה קטן או טיפש אומר לו
בני כולנו היינו עבדים כמו שפחה זו או כמו עבד זה
במצרים ובלילה הזו פדה אותנו הקדוש ברוך הוא
ויוציאנו לחירות, ואם היה הבן גדול וחכם מודיעו מה
שאיירע לנו במצרים ונסים שנעשו לנו ע"י משה רבינו
הכל לפי דעתו של בן. עכ"ל.

וצריך לדעת מה שכתב האוהב
ישראל מאפטא, שבבילה הזה
יש כוח מיוחד לאב להחדיר את
האמונה לבניו לדורי דורות! עלינו
לנצל את הלילה כראוי על מנת
להגיע למקסימום שאפשר להגיע.

אחרי שהבנו את חשיבות ליל
הסדר נחדד כמה וכמה נקודות
למעשה:

א. חישבו על הילדים - בתכנון של ליל הסדר חישבו כיצד לתת יחס מועדף לילדים, תנו להם גביעים מיוחדים, תייחזו לכל ילד מקום מכובד, על מנת שהילדים יהיו חלק מהסדר. חשוב לא לשכוח! על ידי זה זוכים לקיים את המצווה בשלמותה.

ב. העיקר הוא הסיפור - עיקר המצווה היא לספר לילדים את סיפור יציאת מצרים, חשוב להתמקד בעיקר, לעשות את כל ההכנות מהר ולהגיע לשלב של הסיפור עוד בזמן שהילדים ערניים דיו. סדר אמירת ההגדה חשוב מאוד, אולם סיפור יציאת מצרים לילדים הוא מצוות עשה מהתורה, ולכן, אם אתם רואים שהילדים כבר לא יהיו בעניינים ואתם תספרו להם מאוחר, מה שצריך לעשות זה לספר את סיפור ההגדה מתחילה לבטן פשוטה ורק אח"כ לומר את כל נוסח ההגדה.

ג. מכירים את הסיפור - רוב הילדים מכירים כבר את הסיפור מהרבי בת"ת, לכן חשוב מאוד להוסיף עוד תיאורים, לעיין במדרשים ולספר להם סיפורים שינעינו אותם, אפשר גם לשאול ולבקש מכל ילד שיתאר מכה אחת, לשאול אותם שאלות וכן לבקש מהם להחליף לספר תחילה, אולם כמובן שהאב ירחיב את הסיפור בעצמו.

ד. אם לא שואלים - יש עניין לעשות שינויים בכדי שהילדים ישאלו, אולם לפעמים מחמת שהילדים כבר מכירים את המנהגים הם כבר לא שואלים, ולכן אפשר וצריך לעשות מעשים שמעוררים שאלות. שאלת מה נשתנה חשובה מאוד ורואי להקפיד שכל הילדים ישאלו מה נשתנה.

ה. אכילת מצה- מצוות עשה מדאורייתא לאכול מצה, וצריך לדאוג שהילדים יאכלו כזית מצה, בעיקר יש להחמיר עם ילדים שהגיעו לגיל חינוך ומבינים את ענין אכילת המצות.

ו. רוגע ושלווה - לפעמים מרוב להיטות אחרי קיום המצווה יש כעס ולחץ בזמן הסדר, אולם זוהי אליה וקוץ בה! כי בזה מאבדים

וכן היה נוהג
אאמו"ר זצ"ל
להתחרות את
ילדיו בניו ונכדיו
שהיו סמוכים על
שולחנו בשעת
הסדר אם יעלה
בידם לגנוב
האפיקומן מתחת
מראשותיו...

זה לא טבעי

הכפירות. אולם, כאשר עובר חג הפסח, לאחר שכבר זכינו להתגבר על הכפירות השונות, אפשר לחזור ולאכול חמץ, כי כעת אנחנו כבר קרובים אל ה' ומאמינים שגם בהנהגה הטבעית שנראית כביכול ככפירה, גם בה בעומק גנוז מציאותו יתברך שמשגיח בהשגחה פרטית. לאחר מכן, כאשר חולפים שבעה שבועות, ומגיעים לחג השבועות, אז מתגלה שלמות גדולה יותר, בחג השבועות מתגלה השלמות הגמורה שהנהגת הטבע עולה ומתעלה להשגחה פרטית וניכרת ההשגחה הפרטית בכל הבריאה ובכל הנהגת הטבע עד המקום הכי טבעי.

במהלך כל השנה מביאים קורבנות רק ממצה, כי רק מה שמגלה את ההשגחה פרטית ראוי לעלות על המזבח, לעומת זאת בשבועות מביאים גם קורבנות של חמץ, כי

ומדים אנו סמוך ונראה לימי הפסח הבאים עלינו לטובה. הייחודיות של חג הפסח מתבטא בעיקר בעניין האוכל, למשך שבעה ימים משנים את התפריט המוכר כל כך, את לחם חוקינו אותו אנו רגילים לאכול כל בוקר, ותחתיו אוכלים מצה. אם נלך שלב אחרי שלב במערכת הזמנים נגלה דבר פלא.

לפני חג פסח אוכלים חמץ, בחג הפסח אוכלים רק מצה וללא כל חמץ, לאחר חג הפסח חוזרים ואוכלים חמץ, ובשבועות מקצינים עוד יותר כשמביאים קרבן שתי הלחם שכולו מחמץ, בשונה מכל הקורבנות שכמעט כולם אינם אלא מצה.

מה קורה? מהם כל אותם התהפוכות והשינויים הקיצוניים שעוברים עלינו במשך התקופה הקרובה? ר' נתן בליקוטי הלכות מלמד אותנו את המהות

למעלה מהטבע

לעלות את הנהגת הטבע ולגלות בה את ההשגחה הפרטית

בשבועות מתגלה שגם ההנהגה הטבעית כולה מושגחת בהשגחה פרטית.

זה עומק השינויים שעוברים עלינו בענין החמץ והמצה בכל התקופה הקרובה.

ר' נתן מסביר ומוסיף שלכן שבת הגדול הסמוכה לחג הפסח יוצאת בדרך כלל בפרשת צו.

בפרשת צו קוראים על קורבן תודה, קורבן תודה חלקו מחמץ וחלקו ממצה, כי קרבן תודה מגלה שהנהגת הטבע-החמץ מתחברת להנהגת המצה-השגחה פרטית.

השלמות שמתגלה בשבועות שאפשר להקריב קורבן מחמץ, נרמזת כבר בפרשת צו לגבי קרבן תודה, ולשם אנו חותרים להגיע, לעלות את הנהגת הטבע ולגלות בה את ההשגחה הפרטית ואז מתגלה הגאולה השלמה.

(ליקוטי הלכות. ברכות השחר ה)

הפנימית של החמץ והמצה וכך הוא מסביר את כל השינויים המעניינים.

החמץ ביסודו מסמל את ההנהגה הטבעית, את המצב הפשוט והתהליך הטבעי שעובר על הבריאה, לעומת כך המצה מסמלת את ההשגחה הפרטית העליונה של הבורא על כל הנבראים. המצה נעשית באופן מושגח ומסודר ולכן היא מסמלת את ההשגחה הפרטית של הבורא על הנבראים.

במהלך כל השנה אנחנו אוכלים חמץ כי אנחנו נמצאים במצב של הנהגה טבעית. בחג הפסח הוא החג שהתקרבו לבורא, מתגלה גם השגחה פרטית, השגחה מיוחדת של הבורא יתברך שמשגיח על כל נבראיו.

הנהגת הטבע היא הנהגה שמביאה לידי כפירה, לעומת כך ההשגחה הפרטית מבטלת את הכפירה, ולכן בחג הפסח שהוא החג בו מתקרבים לבורא, מתגלה דייקא ההשגחה הפרטית לבדה, וכך מתגברים על כל

הכי קרוב - הכי מפנק

הומינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה מקוה מבוזר

ארוחות כי המלך

הכי קרוב לציון!

8L

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

מילתא דשטותא!

חמישים ושלוש שנים לפטירתו של ר' חיים מאיר מוויז'ניץ בעל האמרי חיים • מ ניסן תשל"ב - תשפ"ה

כשהם אינם יודעים היכן יוכל להניח את רגליו ולנוח מדרכו.

מתחילה ניסו הנכדים והמקורבים לחפש לרבי מקום בו יוכל לנוח מעט עד שהבית יחזור לצורתו שהלא הרבי בגילו המבוגר לא היה יכול להמתין הרבה זמן במצב הנוכחי כשהוא עומד על מקומו, הם דחפו את השולחן לפניה צדדית ייבשו את הריצפה בערמת סמרטוטים, ניסו לגייס מהיכן שהוא כיסא הראוי לשיבה, אולם לשווא, למרות כל המאמצים המקום הראוי והמתאים טרם נמצא.

הרבי המתין מעט והביט גם הוא ימינה ושמאלה כשהוא מנסה לתור אחר פיסת קרקע בה לא נגעה יד אדם, אולם לשווא, גם הוא לא הצליח למצוא בעיניו מקום הראוי למנוחה.

בני הבית המשיכו לעמוד נבוכים ומבוישים.

אך לפתע פצח הרבי בניגון חסידי עתיק המיוחס לחג הפסח, כשבתוך מספר רגעים הצטרף לניגון גם ריקוד עליז ומשמח.

וכך עמד לו הרבי בתוף הספונזה, בין הסמרטוטים המלוכלכים, כשהוא מרקד ומקפץ על גבי הרצפה הרטובה והמלוכלכת תוך שהוא עוצם את עיניו בדבקות ועילאית.

בני הבית עמדו מופתעים ונדממים, למחזה שכזה לרגע הם לא ציפו, לראות את הרבי רוקד לעצמו בתוך הספונזה כשתחת נעליו ניתזים טיפות מים לכל עבר.

הניגון רק הלך והתחזק, הרבי שקע בעצמו כשהוא עולה מעולם לעולם ואיש לא מעז לפנות את פיו ולהפריע לריקוד וניגון קדוש שכזה.

רק כעבור דקות ארוכות סיים הרבי את הניגון הקדוש ופתח את עיניו כשהוא פונה לבני הבית ומסביר את מעשיו: "בטח תמהתם מה מצאתי לנכון לעמוד באמצע הספונזה ולרקוד, וכי זהו זמן? האם אין מקום וזמן ראוי יותר לנגן ניגוני חסידים? בכדי לענות על תמיהתכם" השיב הרבי על השאלה ששאל מעצמו, "עלי לשתף אתכם תחילה בתחושות שעברו עלי בדקות האחרונות."

"כשנכנסתי לבית וראיתי את ההמולה והבלאגן לרגע נרתעתי לאחור, אולם כעבור רגע הרחתי את הריח של פסח שמתקרב ובא, ואז לפתע עלו בי רגשות קודש ושמחה, שמחתי בחג הפסח הקרוב, שמחתי בחג האמונה העתידי לבוא עלינו בימים הקרובים, הריח החריף של החומרים ערב לי ביותר כשאני מריח את ריחו של חג הפסח, ואז השמחה הנוראה גרמה לי לצאת בריקוד והודאה לבורא עולם על החג הנפלא אותו נתן לנו, על כך שהוא בחר בנו לעם בחג הפסח וקירב לעבודתו ובחר בנו להיות לו לעבדים.

"כלום קלה היא בעיניכם!" סיים הרבי את דבריו, כשהוא פוצח בריקוד נוסף והפעם יחד עם בני ביתו ומקורביו.

ההמולה בימים האחרונים ידועה ומוכרת לכולם, אין צורך להרחיב ולתאר כיצד נראה בית יהודי בימים הללו ימי ערב פסח, המטבח מוצא את עצמו נדחק לאחד מפיונות הבית, רהיטים כבדים אשר במהלך השנה עומדים ונצבים על מקומם בלי לנוע ולזווע כעת נגרים בכוח רב הצידה, הרצפה זדועה בחפצים בלתי מוכרים, ובקיצור בשתי מילים שאומרים הכל - "ערב פסח...."

לרבים הבלאגן בבית עושה בלאגן בראש, חוסר יציבות וחוסר סדר נפשי הגורמים להשפעות לטווח הקרוב והרחוק, השפעות על עצמינו ועל סביבתנו, אולם באמת הכל תלוי איך רואים את החיים.

הבחירה בידי של האדם כיצד להתמודד עם המציאות, האם לנסות להתמודד או שמא לנצל ולהשתמש בה דווקא לעלות ולהתעלות.

ריקוד בתוך ספונזה, בעל האמרי חיים מוויז'ניץ

מהסיפור הבא המסופר על האמרי חיים מוויז'ניץ, נוכל ללמוד לשנה זו ולשנים הבאות כיצד לנצל את חג הפסח ואת הבלאגן שבא בעקבותיו.

...

נקישות קלות נשמעו על הדלת וכעבור דקה היא הוסטה על צידה ונפתחה בידיו של הרבי. הרבי הביט ימינה ושמאלה ופסע פנימה כשבאחת הוא צונח ונופל לתוככי הבלאגן הנוראי ששרר בבית.

מראהו של הבית באותה העת היה כמו אחרי פוגרום, הכיסאות עמדו על גבי השולחן

בצורה אנוכית, מסביב ובכל פינה היו זרועים סמרטוטים בצבעים שונים, ריח חריף של חומרי ניקוי חריפים שרר באוויר, והרצפה כולה הייתה כמין שלולית ענקית בעלת קצף לבנבן, כשהיא הולכת וגדלה מרגע לרגע.

ולתוך כל הבלאגן הנורא נכנס הרבי.

ההפתעה ניכרה על פניהם של כל בני הבית, לרגע הם לא ציפו כי הרבי יפגוש את ביתו בצורה הנוכחית, הם הביטו ימינה שמאלה כשהם מחפשים את המקום הכי הגיוני אליו יהיה ניתן להפנות את הרבי לנוח מעמל יומו בהשקט בשלווה ובבטחה.

במהלך כל היום כולו היה יושב הרבי בחדרו על יד בית המדרש והוגה בתורה, על דרך כלל הוא לא היה חוזר לביתו בשעה כזאת, היו לו שעות קבועות ומסודרות בהם היה סוגר את גמריתו וחוזר לביתו, ומשום כך לרגע לא חשבו בני הבית לשמור על מקום הראוי לשיבה ומנוחה עבור הרבי. בימים אלו באופן טבעי ורגיל הבית היה כולו בלאגן במשך כל שעות היום עד שעת לילה מאוחרת בה היה הרבי חוזר לביתו, כשרק שעה קלה קודם לכן היה הבית מתחיל לקבל צורה ולשוב לצורתו הנורמלית והתקינה.

אולם הפעם הרבי הפתיע ומסיבות מסוימות הקדים את שובו, כשבני הבית מקבלים אותו בהפתעה ובמבוכה

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומר איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי נצח' הממוקמת בלב האזורים החרדים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיה מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

אך עתה נוכחתי כי כאן בעיירה העיקר הוא דווקא מי שאינו יודע לשאול....

...

שנה אחת האריך ר' נפתלי מרופשיץ בדרשת שבת הגדול. לאחר הדרשה הוא הסביר לתלמידיו: "בשנה זו מוצרי היסוד התייקרו והייתי חייב להסביר יותר על חובת הקמחא דפיסחא. ומה אתם חושבים" הוסיף ר' נפתלי, "האם אכן הבינו מה שאמרתי? זאת ברור לי שלפחות למחצה הועלתי, העניים בוודאי הבינו, אך העשירים אינני יודע!..."

עשה בדרשן שדרש בשבת הגדול על סוגיית טעם כעיקר לגבי חמץ. בסיום הדרשה ניגש אליו אחד מהעשירים הנכבדים בעיירה שכגדול עשירותו כך הייתה גם גודל בורותו בתורה הקדושה, הלה הודה לו מקרב לב על הדרשה כשהוא מוסיף ואומר: הבנתי כמעט את כל הדרשה, רק דבר אחד לא ברור לי כל הצורך, מדוע הרב בחר לדבר דווקא על הבן התם (טעם) שבאגדה ולומר שהוא הבן העיקרי מתוך ארבעת הבנים? השיב לו הרב: אכן הצדק איתך, מתחילה סברתי שהתם הוא העיקר,

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

הבריחה!

המשך הראיון המרתק עם הרב אייל אמרה - והפעם על הבריחה מאתיופיה

אפשרי כלל, שכן הדרך הייתה ארוכה ומסוכנת מאוד, מה גם שהייתה מלאה בסכנות רבות, רק הם בניסיונם הרב ידעו להתגבר על זה. ואכן לא חלפו יותר משנתיים ממות ויצאנו לדרך.

"הייתה זאת שעת לילה מאוחרת, יצאנו בחשאי ובאפילה. את הפחד והאימה הנורא שאפפו אותנו אין איך לתאר ולשער, היה אפשר למשש את זה עלינו. בחצי משפט אבי אמר לי את מסלול ההברחה: 'נחצה את כל אתיופיה עד שנגיע לסודן, ושם נצפה לישועת השם עד שיאשרו לנו לעלות לארץ הקודש'. לי זה היה נשמע עניין של שבועות וימים אך רק היושב במרומים ידע שזה עתיד לקחת לנו כמעט שלוש שנים.

"עד אור בוקר ראשון הצלחנו כבר להימלט מאזור מיושב ולהגיע לתחילת הג'ונגל שם הייתה נקודת המפגש יחד עם שאר חברי הקבוצה ומבריחי הגבולות". "ברגע שהגענו לנקודת המפגש פשוט לא האמנו למראה עינינו, קרוב ל - 2000 יהודים היו שם כולם מוכנים למסור נפש ולעלות לארץ ישראל! הדבר הזה נתן לנו כח ועוצמה רבה למסע הזה. ככל הנראה השמועה על מסע ההברחה לארץ ישראל התפשטה בכל קהילות היהודים באתיופיה וזה מה שגרם לרבים להצטרף למסע ולזרוק את השכל' כמו שאומרים בברסלב...."

(מגזין 'ניצוצות' ניסן תשפ"ב)

בתוך כל האחדות המדהימה וחיי קהילה הנעימים שהיו לנו, הדבר היחיד שעמד יום יום לבד עינינו, היה המושג 'ירושלים'. לא היה רגע במהלך היום יום שלנו שלא היינו מפסיקים לחשוב על ארץ הקודש ועל ירושלים. לדוגמה כשהיינו רואים נשר עף בשמיים, היינו זועקים לו ספק בתחינה ספק בבקשה עם דמעות בעיניים: "נשר נשר, בוא וקח אותנו לארץ ישראל", ממש כמאמר הפסוק "ואשא אתכם על כנפי נשרים".

"עם כל הערגה והכיסופים והרצונות לעלות לירושלים, הדבר כמעט ולא היה מציאותי בכלל. הממשלה באתיופיה הייתה ממשלה דיקטטורית כשמושל רודן יושב בראשה, כך שהמושג 'לצאת מגבולות המדינה' לא היה מציאותי בכלל.

"מי שרק היה 'חושב' על כך היה מסתכן בגזר דין של מוות אכזרי במקרה הקשה, או במקרה היותר קל בעונש מאסר בצינוק לשנים ארוכות. בנוסף על כך, השלטונות בישראל לא רצו לקבל אותנו מכיוון שבאותה התקופה הם לא הכירו בנו כיהודים עד שבא מרן הרב עובדיה יוסף זיע"א וחולל את המהפכה בכך.

"בהמשך לאחר השינויים וההחלטה שאפשר לעלות, עסקני הקהילה סיכמו עם מבריחי גבולות נועזים שהסכימו לעשות איתנו את המסע הארוך והנועז הזה תמורת סכומי עתק. לצאת לבד ללא מבריח לא היה

זה לא היה מציאותי לצאת. ילדים יהודיים באתיופיה מקבלים הדרכה בטרום צאתם לארץ ישראל

פתגם השבוע

צריך לדעת כיצד ללמד את ערכי האמת שיכנסו בלבו של הילד או התלמיד כגון: לספר סיפור מסוים בו מופיעה גנות השקר וחשיבות האמת

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א
נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

ההתקרבות המסע ואמונה האיתנה

עולה על הכול" עמדו לגד עיניו – לא חת ממאומה; וכך זכה להשתטח על ציון רבינו ואף להישאר באומן תקופה ניכרת.

בדרכו חזרה, בספינה, הגיע יום הפורים, והוא קרא במגילה שהביא עמו. גוי יווני שהבחין בכך, חטף את המגילה מידו וירק עליה, לא יכל ר' משה קליין להבליג, וסטר על לחיו. הלך הגוי המוכה והתלונן בפני הקפיטן, זה התכוון להענישו בחומרה ושאל אותו לסיבת מעשהו. ענה לו ר' משה: "הוא ירק על 'עשרת הדברות'..." (המקודשות אף בקרב האומות) וכדי להוכיח דבריו, הראה לו את עשרת בני האמן... ספר הקפיטן את עשר השורות ואמר לו: "אכן, טוב עשית שהכית אותו!"

רצון יראיו יעשה

מאוחר יותר, עבר רבי משה קליין להתגורר בחיפה, שם הירבה לעסוק בצדקה ובחסד ובהכנסת אורחים. החסיד ר' ישראל בער אודסר נהג לספר שבנסיעותיו היה עובר בחיפה והיה נכנס לבקר אצל ר' משה שהיה מקבלו בסבר פנים יפות, מדבר עמו בענייני רבינו, ואף דואג לו ללילה, לאכילה ולהוצאות נסיעתו.

החסיד ר' שמואל הורביץ נעזר בו רבות כשעשה למען תמיכת החסידים העניים באומן וקיזמו של נר התמיד בציון רבינו. בחודש אלול תרפ"ז נסע ר' שמואל הורביץ למירון וביקר את ר' משה קליין בחיפה. שם הוא הצטער מאוד לגלות שירד מנכסיו, וכי צרות רבות התרגשו עליו והוא מוטל על ערש דווי, בשבון, נטלו עמו לירושלים ודאג כל העת לצרכיו. מאוחר יותר סיפר בהתפעלות, כי ר' משה לא התרעם אף פעם אחת על מידותיו יתברך, אלא הצדיק עליו את הדין כל הזמן.

בחודש ניסן תרפ"ח שהה ר' שמואל הורביץ בצפת, וכשחזר לקראת פסח לירושלים, סיפרו לו חברים, כי אמש, ב"ב בניסן, הלך ר' משה לעולמו, ונטמן בהר הזיתים, מה כאב לבו של ר' שמואל שלא נכח בפטירתו ולא עשה לו כשם שעשה הוא לרבו רבי נחמן מריבוצק עם הפיתקה.

אך "רצון יראיו יעשה" – אחד מחבריו סיפר לו, כי לאחר פטירת ר' משה קליין, הניח בידו פתק שבו כתוב: "הוליכני לרבינו נחמן מברסלב", וזאת על דעת עצמו, מבלי ששמע כלל על מעשה דומה שעשה רבי נחמן.

שבוע חל יום היארצייט של החסיד רבי משה קליין אשר נולד בעיר צפת כבן להורים שאינם חסידי ברסלב והתקרב כאשר בשכנות לבית הוריו התגוררו שניים מתלמידי מוהרנ"ת: רבי מאיר מטפליק ורבי נחמן מריבוצק.

בזכות המכתבים

לאחר לידתו סברו הוריו כי הוא 'נפיל' ונמנעו מלהכניסו בברית. ראו רבי מאיר ורבי נחמן כי אינם מלים את בנם מחמת חששות שווא – ודיברו על לבם שיתנו להם את הילד והם ימולו אותו, כשהם מבטיחים להם כי "עוד יחיה חיים טובים". נכנס הילד בברית ונקרא שמו בישראל – 'משה'.

כשגדל והיה לנער, הסתופף בצל קורתם של שכניו הדגולים, שהאצילו עליו מיראתם ומקדושתם.

לימים סיפר, כי באותה תקופה זכה להתקרב לאורו של רבינו, וכי את עיקר התעוררותו לכך קיבל מקריאת מכתבי החסיד הנלהב רבי נתן ב"ר יהודה מטבריה, מכתבים שאותם נהג לשגר לעתים קרובות לידידיו בצפת כמכתבי חיזוק.

ר' משה היה מעתיק, לבקשת כמה מהחסידים, את המכתבים היוקדים, כדי שיישארו אצלם למשמרת. תוך כדי כך נאחזה השלהבת בנשמתו הטהורה של ר' משה.

המסע לאומן

בתקופה האחרונה לחיי רבי נחמן מריבוצק, שימשו ר' משה במסירות רבה. באחד הימים קרא לו רבי נחמן ואמר לו: "יש לי בקשה ממך, הבטח לי שתקיימה". משהבטיחו נאמנה, מסר לו פתק שהיה כתוב בו: "הוליכני לרבינו נחמן מברסלב ז"ל", תוך שהוא מבקש ממנו: "לאחר פטירתי, הנח פתק זה בידו, ודאג שאקבר עמו". ואכן, במלאת ימיו קיים ר' משה את בקשתו.

לאחר התקרבותו לדרך רבינו הקדוש, נסע ר' משה קליין לקראת ראש השנה לאומן.

באותם ימים היו תנאי הדרך בין היבשות – קשים ביותר. אולם ר' משה – שדבריו רבינו "הראש השנה שלי

עבודת השם בעיר הקדושה. העיר צפת כיום

בולל בין הזמנים וקמחא דפסחא!

לקראת חג הפסח למעלה מ- 100 אברכים השוקדים על לימוד התורה במסירות נפש בימי בין הזמנים יקבלו לחג סלי מזון הבוללים בשד, דגים, יין, ושאר ירקות ומוצרים, כדי שיוכלו לערוך את החג כראוי בהרחבה מתוך שמחה וחירות. אנא השתתפו בהוצאות הגדולות (ניתן לעזור גם במוצרים העד"ח)

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשנ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמוטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיעיות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שונים, בורות עיסקית, גישור בין אדם לחבירו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למונות
נחלי המשפט
בית דין אחרי לדין ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנוסים
ברשות האב"ד
הגאון הרב שלמה סיסיה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מ"ר ודיין, ראש ישיבת נחלי נצח)